

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa: **A.. P.**, narodený X., bytom L. N. č. X., proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa v Bratislave**, Ul. 29. augusta 8, o výšku invalidného dôchodku, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 9. novembra 2011 č.k. 2Sd/71/2011-41, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 9. novembra 2011, č.k. 2Sd/71/2011-41, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi **nepriznáva** náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 9. novembra 2011, č.k. 2Sd/71/201-41, podľa § 250q ods. 2 vety prvej OSP potvrdil rozhodnutie z 31. mája 2011 číslo X. ktorým odporkyňa podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a podľa § 29 ods. 1 zákona č. 100/1088 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku. Súčasne vyslovil, že podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení navrhovateľovi vznikol

nárok na invalidný dôchodok v sume 172,60 € mesačne s účinnosťou od 28. marca 2011, ktorý sa podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení nevypláca a dňom 28. marca 2011 nárok naň zaniká.

V odôvodnení uviedol, že posudkoví lekári zhodne zistili rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa, ich nálezy boli doložené obsahom zdravotnej dokumentácie predloženej navrhovateľom, podrobne a riadne sa s nimi vysporiadali. Invaliditu navrhovateľa posudzovali podľa zákona o sociálnom zabezpečení ako aj podľa zákona o sociálnom poistení. V zmysle § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení bol navrhovateľovi priznaný invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom zabezpečení, pretože jeho suma 184,50 € mesačne bola vyššia ako je suma invalidného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení (172,60 € mesačne), pričom táto bola určená v súlade s § 73 ods. 2 zákona o sociálnom poistení a v závislosti na dosahovaný príjem navrhovateľa v rozhodnom období. Krajský súd preto rozhodnutie odporkyne pokladal za vecne správne a zákonné.

O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal, lebo navrhovateľ nebol v konaní úspešný a úspešnej odporkyňi zo zákona náhrada trov konania nepatrí.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie. Poukázal na svoj dlhotrvajúci nepriaznivý zdravotný stav, dôsledkom ktorého býval často práceneschopný, bez zárobku. Namietal, že má rôzne ochorenia, ktoré neboli zohľadnené v lekárskejších posudkoch, pravidelne kupuje a užíva lieky pričom priznaný invalidný dôchodok mu nepostačuje na živobytie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250s OSP) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

V zmysle § 71 ods. 3 a 4 zákona o sociálnom poistení pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby na základe lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobou nepriaznivého zdravotného stavu a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú (§ 71 ods. 6, 7 zákona o sociálnom poistení).

Podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení ak poistenec uvedený v odsekoch 1 a 2 má nárok na invalidný alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 a súčasne má nárok na výplatu invalidného dôchodku podľa zákona účinného od 1. januára 2004, vypláca sa invalidný dôchodok, ktorý je vyšší alebo najvyšší. Pri rovnakej sume týchto dôchodkov vypláca sa dôchodok, ktorý si poistenec zvolil. Dňom úpravy výplaty invalidných dôchodkov pre súbeh nárokov na ich výplatu zaniká nárok na invalidný dôchodok, ktorý sa nevypláca.

Podľa § 263a ods. 12 zákona o sociálnom poistení na účely tohto zákona a osobitných predpisov pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť poberateľa invalidného dôchodku priznaného podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 je viac ako 70 % a poberateľa čiastočného invalidného dôchodku priznaného podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, je 50 %.

Ustanovenie § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení zabezpečuje ochranu poberateľov čiastočných invalidných dôchodkov, priznaných podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, ktorá spočíva v tom, že v prípade žiadosti o priznanie invalidného dôchodku podľa tohto zákona (teda žiadosti o vyšší dôchodok z titulu zvýšenia miery poklesu

schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nad 50%), podanej po preskúmaní trvania invalidity podľa § 263a ods. 1,2 citovaného zákona, invalidita musí byť posúdená podľa § 71 zákona o sociálnom poistení a súčasne musí byť posúdené aj trvanie čiastočnej invalidity podľa predpisov, účinných pred 1. januárom 2004 (podľa § 37 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení).

Súd prvého stupňa v prejednávanej veci dostatočne zistil skutkový stav, preto odvolací súd naň v celom rozsahu poukazuje (§ 219 ods. 2 OSP). Na doplnenie uvádza nasledovné.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľ je od roku 1998 čiastočne invalidný a za účinnosti zákona o sociálnom zabezpečení mu bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok. Podľa § 263 ods. 1 zákona o sociálnom poistení sa považuje od 1. januára 2004 čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom zabezpečení za invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 %.

Zo zdravotnej dokumentácie vyplýva, že na základe žiadosti navrhovateľa z 25. marca 2011 jeho zdravotný stav na účely invalidity posúdila Mgr. MUDr. M., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne pobočky Stará Ľubovňa, ktorá za účasti navrhovateľa, na základe vlastného vyšetrenia navrhovateľa a na základe podkladov zo zdravotnej dokumentácie v lekárskom posudku z 3. mája 2011 zistila, že navrhovateľ je naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. b/ zákona o sociálnom zabezpečení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je schopný vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok. Súčasne posúdila zdravotný stav navrhovateľa aj podľa zákona o sociálnom poistení. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie určila choroby podporného a pohybového charakteru, ktoré zaradila pod kapitolu XV., oddiel E, položku 3, písmeno c/ prílohy 4 zákona o sociálnom poistení s mierou poklesu vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 50 %. Za iné zdravotné postihnutia, ktoré nie sú rozhodujúcim zdravotným postihnutím, ale svojou podstatou ovplyvňujú funkčný stav organizmu posudková lekárka navýšila percentuálnu mieru poklesu schopnosti zárobkovej činnosti o 10 %.

K rovnakému záveru dospel aj MUDr. J., posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne ústredia so sídlom v Poprade v lekárskej správe z 27. septembra 2011.

Podľa názoru odvolacieho súdu o odbornej úrovni, objektívnosti a správnosti záverov posudkových lekárov sociálneho poistenia nebolo dôvodu pochybovať. Navrhovateľ síce v odvolaní vyslovil nespokojnosť s výškou invalidného dôchodku, ale nekonkretizoval žiadne skutkové a právne dôvody, ktoré by spochybňovali správu posudkových lekárov a taktiež správnosť výpočtu sumy invalidného dôchodku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Prešove, že rozhodnutie odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľky o zvýšení invalidného dôchodku zodpovedá zákonu, preto odvolaniu navrhovateľa nevyhovelo a rozsudok Krajského súdu v Prešove potvrdil podľa § 219 OSP ako vecne správny.

Odvolací súd poznamenáva, že navrhovateľka môže opätovne požiadať odporkyňu o preskúmanie miery poklesu schopnosti alebo o zmenu rozhodujúceho postihnutia a stanovenie novej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ak by v budúcnosti došlo k zhoršeniu jej zdravotného stavu.

Ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému priznáva právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania (§ 250k ods. 1 OSP).

V prejednávanej veci navrhovateľka nebola úspešná, preto odvolací súd jej odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania (§ 250k ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 30. januára 2013

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová